

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobkyně: **MEDICOM CLINIC a.s.**, IČO: 247 56 148
sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA
sídlem Dominikánské náměstí 2, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 10. 2. 2022,
č. j. O-556151/D21107513/2021/ÚPV, sp. zn. O-556151,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení

1. Žalobkyně podala dne 11. 4. 2022 k Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“) žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“) ze dne 10. 2. 2022,
č. j. O-556151/D21107513/2021/ÚPV, sp. zn. O-556151 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl rozklad žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 8. 10. 2021 (v rozhodnutí zjevně chybně uvedeno datum 8. 10. 2020), č. j. O-556151/D19055713/2019/ÚPV, sp. zn. O-556151 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla přihláška obrazové ochranné známky **MyFaceLift** (dále jen „přihlašovaná OZ“) dle § 22 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“) na základě § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách zamítnuta pro výrobky a služby zařazené do tříd mezinárodního třídění zboží a služeb: (3) *neléčivé kosmetické přípravky*; (5) *farmaceutika, léčebné přípravky, hygienické přípravky pro zdravotnické účely, přípravky upravené pro léčebné účely, potravinové doplňky pro lidskou spotřebu, náplasti, obvazové materiály a krytí*; (41) *vzdělávání, školení*; (42) *vědecké služby a související výzkum, vědecký výzkum pro lékařské účely*; (44) *lékařské služby, péče o hygienu a krásu osob, plastická chirurgie a s ní související lékařská péče*, neboť Úřad dospěl k závěru, že přihlašovaná OZ postrádá ve vztahu k těmto třídám rozlišovací způsobilost. Pro služby zařazené do třídy (41): *zábava, sportovní a kulturní činnosti* bylo Úřadem rozhodnuto o pokračování v řízení o přihlášce přihlašované OZ, protože ve spojení s nimi lze přihlašované označení dle Úřadu pokládat za dostatečně distinktivní.

II. Napadené rozhodnutí

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě, dne 9. 11. 2021, rozklad (dále jen „rozklad“), ve kterém předně uvedla, že přihlašovaná OZ je dostatečně distinktivní a na relevantním trhu je vždy neomylně spojována pouze s žalobkyní. Závěry prvostupňového rozhodnutí podle žalobkyně spočívají na zcela neodůvodněném a nesrozumitelném hodnocení důkazů. Žalobkyně napadala, že dle Úřadu veškeré předložené podklady pokrývají příliš krátké období, a to od března roku 2019 do poloviny roku 2020, ale není přitom odůvodněno, že by v takovém období nemohla přihlašovaná OZ získat rozlišovací způsobilost či ve vztahu k jakému referenčnímu období je délka období, za které jsou podklady doloženy, považována za nedostatečnou. Dále žalobkyně uvedla, že obdobně nedostatečné a nepřezkoumatelné je i hodnocení počtu provedených zákroků, když se žalobkyně již v řízení na prvním stupni podrobně k tomuto počtu vyjadřovala a svá tvrzení doložila také veřejně dostupnými informacemi z jiné kliniky plastické chirurgie, z nichž lze dovodit, že počet provedených zákroků rámcově odpovídá počtu zákroků standardně prováděných na klinikách plastické chirurgie. Žalobkyní předložený anonymizovaný výpis na jedné straně Úřad označil za věrohodný podklad (přičemž chápe, že nemůže zahrnovat podrobnější informace), ale vzápětí zhodnotil, že předložený soupis je kvalitativně nedostatečný a relevantní údaje vůbec nedokládá. Žalobkyně následně namítala, že nepřezkoumatelné je rovněž zhodnocení reakce relevantní veřejnosti – ta sice není dle Úřadu zanedbatelná, ale současně ji nelze označit za významnou či rozsáhlou, přičemž již v řízení na prvním stupni žalobkyně zdůraznila, že relevantní trh zákroků estetické medicíny je specifický tím, že klienti podstupují zákroky ze své vlastní iniciativy a hradí si je v plném rozsahu sami, čímž je okruh spotřebitelské veřejnosti podstatně omezen.

3. Dále žalobkyně uvedla, že dle prvostupňového rozhodnutí je důkazní hodnota předložených daňových dokladů snížena tím, že se jedná pouze o interní doklady. Rovněž je dle žalobkyně nepřezkoumatelné tvrzení, že doložená aktivita na sociálních sítích (8 příspěvků za 14 měsíců) není nikterak vysoká a počty přesahující až 400 zaznamenaných reakcí na jeden příspěvek nejsou významné. Úřad však dle žalobkyně neověřoval, zda takovou reakci příslušná publikační platforma umožňuje, což platí např. pro článek uveřejněný v internetové verzi časopisu Harper's Bazaar. Dle žalobkyně nelze především akceptovat názor, že některé hodnocené důkazy jsou samostatné, bez souvislosti s ostatními důkazy, méně významné.
4. Dle žalobkyně se Úřad navíc v podstatě vůbec nezabýval tím, že se jedná o přihlášku obrazové ochranné známky. Zabývá se toliko distinktivitou slovního prvku obrazové ochranné známky, a to navíc v omezeném rozsahu. Konstatování, že zvolený styl písma není ničím význačný, žalobkyně považuje za zcela nedostatečné. Úřad se pak vůbec nezabýval tím, že stylizace přihlašované OZ přesně kopíruje již zapsanou ochrannou známku žalobkyně, čímž zjevně zvyšuje potenciál přihlašované OZ pro její spojení právě s žalobkyní.
5. Dále dle žalobkyně pouze skutečnost, že část slovního prvku v překladu svědčí o povaze zákroku, neznamená automaticky nedistinktivitu označení; je třeba vzít v úvahu dojem, jakým označení působí jako celek. Samotné umístění prvku „My“ na začátek a grafické rozlišení všech částí slova (které přesně navazuje na již zapsanou obrazovou ochrannou známku žalobkyně) totiž posiluje jeho význam pro přihlašovanou OZ jako celek. Žalobkyně uvedla, že Úřad se dále v prvostupňovém rozhodnutí vyjádřil k získané rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ, přičemž samotný způsob odůvodnění pokládá za naprosto nedostatečný. Shrnutí, že známost přihlašované OZ u spotřebitelské veřejnosti a zpětná vazba spotřebitelů nebyla prokázána v rozsahu dostatečném pro zjištění získané rozlišovací způsobilosti, nijak blíže hodnocení podkladů neosvětluje.
6. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 10. 2. 2022. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předně shrnul obsah podaného rozkladu a citoval relevantní právní úpravu. Poté žalovaný konstatoval, že přihlašovaná OZ byla přihlášena s datem práva přednosti ode dne 23. 5. 2019 pro výrobky a služby vymezené shora tohoto rozsudku a podrobně popsal průběh správního řízení před Úřadem. Následně se žalovaný zabýval jednotlivými rozkladovými námitkami.
7. K námitce vztahující se k nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ ve vztahu k jednotlivým přihlašovaným výrobkům a službám žalovaný uvedl, že z prvostupňového rozhodnutí je evidentní, že se Úřad podobou přihlašované OZ zabýval, příležitostně ji popsal a věnoval se opakovaně i významu slovního prvku a jeho vztahu k přihlašovaným výrobkům a službám. Je možné poznamenat, že byť je přihlašovaná OZ stávající terminologií označením obrazovým, klasický „obrazový“ prvek neobsahuje a její obrazová povaha vyplývá toliko z velmi jednoduchého grafického ztvárnění slovního prvku. To spočívá v užití jiného fontu střední části označení, čímž je toto opticky rozděleno na části My, Face a Lift a kopíruje tím rozdělení významové tak, jak by je spotřebitel patrně vnímal i bez grafického odlišení. Samotný psací font části „Face“ není přitom dle žalovaného natolik neobvyklý a originální, aby představoval výrazný a determinující aspekt.

8. Co se týče žalobkyní poukazované analogie se zavedenou podobou jí zapsaných ochranných známek, ta sice obsahuje prvky v týchž fontech, nicméně tyto prvky mají zcela odlišné znění a pro posuzování získané rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ postrádají relevanci. Nadto nebylo jakkoli prokázáno, že by kombinace daných fontů, případně struktura označení byla „zavedená“, tzn. že by ji žalobkyně v rámci různých označení veřejně užívala a že by spotřebitelé v důsledku toho tyto aspekty začali spontánně vnímat jako typické a vžitě pro žalobkyni.
9. Pokud jde o výtky ohledně nedostatečného odůvodnění absence distinkitivity ve vztahu k jednotlivým výrobkům a službám, je zdůvodnění Úřadu dle žalovaného sice poměrně stručné, nicméně zcela dostačující. Pokud výčet a zdůvodnění v obecnější rovině logicky pokrývá všechny přihlašované služby, není takový postup v rozporu se zákonem. Ač s ohledem na přítomnost úvodní, nejkratší části „My“ (můj) není možné hovořit o označení *stricto sensu* výlučně popisném, a to ani pro službu *plastická chirurgie a s ní související lékařská péče*, část „FaceLift“ evidentně popisným elementem pro danou službu je. V kontextu rozkladových tvrzení žalovaný dále poznamenal, že prvek „My“ je sice na úvodní pozici, je ale velice krátký a významově pouze doplňuje následující podmětovou část; jeho role v rámci celého označení je tedy spíše druhotná, nikoli stěžejní.
10. Žalovaný proto uzavřel, že rozkladové výtky týkající se hodnocení inherentní rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ posoudil jako neopodstatněné.
11. Žalovaný se dále zabýval námitkami vztahujícími se k prokázání získané rozlišovací způsobilosti. Nejprve vyjmenoval žalobkyní předložené důkazní prostředky a uvedl, co bylo těmito doklady reálně doloženo. Žalovaný uvedl, že zákon ani judikatura (a to národní ani evropská) nestanovují žádnou konkrétní délku referenčního období, resp. doby, po kterou by mělo být posuzované označení ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách pro získání rozlišovací způsobilosti užíváno. Žalovaný se přiklonil k tvrzení, že zmíněné období cca 14 – 15 měsíců by samo o sobě odpovídalo nejspíše hodnocení relativně krátké. Dle žalovaného je však třeba zasadit délku období, jež předložené dokumenty pokrývají, do relevantního kontextu s počtem, povahou a obsahem těchto dokladů, což Úřad učinil. V tomto směru jsou dle žalovaného důležitá následující dílčí zjištění, jež odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje, a to: počet dokladů, resp. dokladovaných skutečností je relativně nízký (často se několik dokladů týká jediného „výstupu“); vyjma jednoho článku, kde se však navíc označení „MyFaceLift“ nevyskytuje v přihlašované obrazové podobě, jsou dokládány články a prezentace v médiích a na sociálních sítích počiny přihlašovatele, tedy jeho sebeprezentací a reklamou; bylo doloženo pouze minimum dokladů svědčících o tom, že by spotřebitelé v důsledku užívání přihlašované (tj. obrazové) OZ žalobkyní začali toto označení spontánně na trhu rozpoznávat a spojovat ho s žalobkyní a jejími produkty. K anonymizovanému soupisu zákroků žalovaný uvedl, že je zjevné, že stěžejním nedostatkem, který limituje výpovědní hodnotu dokladu, není fakt, že jde o anonymizovaný soupis, ale fakt, že se jedná o ryze interní dokument vytvořený žalobkyní pro účely tohoto řízení, který není podpořen žádnými dalšími doklady o konkrétních zákrocích (byť i ty by mohly jistě být stran osobních údajů anonymizované). Dále žalovaný uvedl, že jednak Úřad nastínil, že počet 106 zákroků by byl sám o sobě hodnocen jako relativně nízký, což by ale nevylučovalo jeho potenciál pro přispění ke získání distinkitivity přihlašované OZ. Musel by však být doložen jinými, resp. alespoň podpořen dalšími doklady než pouze interním anonymizovaným soupisem.

12. Žalovaný shrnul, že ač doklady prokazují, že spotřebitelé mediální sebe prezentaci žalobkyně zjevně zaznamenali (několik článků v médiích, jejichž náklad byl v dokladech prezentován) a na několik příspěvků žalobkyně na jejích sociálních sítích reagovali, není tato odezva veřejnosti natolik významná a masivní, aby opodstatňovala závěr o získané rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ.

III. Žaloba

13. Žalobkyně v *první skupině žalobních námitek* předně namítla neodůvodněné a nesrozumitelné hodnocení důkazů. Přestože doložila za období více než roku řadu podkladů vypovídajících o rozsáhlé reklamní kampani a o provedených zákrocích, je v napadeném rozhodnutí stroze uvedeno, že období je příliš krátké a že tyto podklady nejsou v dostatečné kvalitě a kvantitě, formě a prokazatelnosti, aniž by správní orgán přezkoumatelným způsobem uvedl, jaká kvalita a kvantita, forma či prokazatelnost je pro správní orgán v daném případě dostačující a proč by za danou dobu nemohla přihlašovaná OZ rozlišovací způsobilost získat, ani proč je délka období nedostatečná. Obdobně je tomu ve vztahu k počtu provedených zákroků. Žalobkyně doložila počty zákroků běžně prováděných na klinikách estetické medicíny a svá tvrzení podpořila veřejně dostupnými informacemi z jiné kliniky, z nichž lze dovodit, že počet žalobkyní provedených zákroků odpovídá běžným standardům. Z rozhodnutí žalovaného není dle žalobkyně seznatelné, proč považuje počet zákroků za nedostačující, jaký počet by byl s ohledem na standardně prováděné zákroky dostačující a proč právě tento počet.
14. Žalovaný dle žalobkyně v napadeném rozhodnutí na jednu stranu tvrdil, že anonymizovaný výpis zákroků je kvalitativně nedostatečný, současně však uvedl, že nepochybuje o pravdivosti v něm uvedených údajů a že respektuje povinnost mlčenlivosti žalobkyně. Žalobkyni není jasné, jakým způsobem měla konkrétní záznamy o provedených zákrocích doložit a současně neuvést osobní údaje, ani to, jak žalovaný předmětný soupis vyhodnotil.
15. Nepřezkoumatelné je dle žalobkyně také zhodnocení reakce relevantní veřejnosti, jestliže napadené rozhodnutí uvádí, že sice není zanedbatelná, ale nelze ji označit za významnou. Žalobkyně v řízení zdůraznila, že relevantní trh je specifický tím, že klienti si hradí zákroky sami, čímž je jejich okruh podstatně omezen, avšak žalovaný to nezohlednil. Žalobkyně uvedla, že nelze akceptovat, že některé důkazy jsou samostatně, bez souvislosti s ostatními, hodnoceny jako méně významné a nepřezkoumatelnost jejich hodnocení není vadou rozhodnutí.
16. Ve *druhé skupině žalobních námitek* se žalobkyně zabývala prokazovanými skutečnostmi, kdy nejdříve uvedla, že s ohledem na platnou právní úpravu musí žalobkyně konstatovat, že v případě údajů týkajících se předmětného zákroku se jedná o citlivé osobní údaje, kdy nakládání s nimi podléhá striktní úpravě Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 a jakékoli užití těchto údajů mimo zákonný rámec je zakázáno. Pokud by měla žalobkyně upravit dokumenty do podoby, která by nakládání s těmito dokumenty ve vztahu k zákonné úpravě umožňovala, jak požaduje žalovaný, pak by s ohledem na teorii anonymizace vs. pseudonymizace dostal žalovaný k dispozici pouze dokumenty, na kterých by byly identifikační údaje žalobkyně a nanejvýš tak údaj o názvu zákroku. Jakýkoli další údaj by dle žalobkyně mohl cestou nepřímé identifikace (teorie subjektivního pojetí nepřímé identifikace) vést k narušení identity klientů žalobkyně, a tedy

k možnému protiprávnímu jednání žalobkyně, která by tak mohla být viněna z neoprávněného nakládání s osobními údaji klientů.

17. Dále žalobkyně konstatovala, že jí bylo vytýkáno, že odezva relevantní veřejnosti je sice nezanedbatelná, ale není masivní a u některých podkladů chybí, aniž by bylo ověřeno, že příslušná publikační platforma danou reakci umožňuje, což platí pro článek v časopise Harper's Bazaar. Žalobkyně rovněž poukázala na zásadu zákonnosti a konstatovala, že nelze odhlédnout od dalších zásad, konkrétně od povinnosti správních orgánů nezatěžovat adresáty právních norem více než je nutné a od zásady dobré správy. Shora popsany postup žalovaného byl s těmito zásadami dle názoru žalobkyně v rozporu.
18. Úvodem *třetí žalobní námitky* žalobkyně konstatovala, že žalovaný dal v napadeném rozhodnutí žalobkyni za pravdu, že závěr o absenci inherentní rozlišovací způsobilosti byl ve vztahu k většině výrobků a služeb odůvodněn nedostatečně. Současně však souhlasil se závěrem Úřadu o nedistinktivitě, aniž by napravil nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Je nepřipustné, aby odvolací orgán nedostatek inherentní rozlišovací způsobilosti pouze konstatoval. To, že část přihlašováné OZ svědčí o povaze zákroku, neznamena, že jde o označení nedistinktivní. Dle žalobkyně je nutno vzít v úvahu dojem, jakým přihlašováná OZ působí jako celek. Odůvodnění nedistinktivy není dostatečné ani ve vztahu k lékařským službám. Umístění prvku „My“ na začátek a grafické rozlišení všech částí slova posiluje dle žalobkyně jeho význam pro znění přihlašováné OZ jako celku. Žalobkyně odkázala také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008 – 153, a uvedla, že schopnost individualizace nebyla posuzována z více hledisek (vizuálního, fonetického, významového atd.). Absence inherentní rozlišovací způsobilosti tak nebyla dostatečně prokázána. V tomto ohledu žalobkyně dále doplnila, že žalovaný nijak nerefletoval charakter zapisované ochranné známky, kdy tato je primárně přihlašována jako známka obrazová a je tedy tuto především nutno vnímat z pohledu vizuálního.
19. *Čtvrtou žalobní námitkou* žalobkyně namítla, že byl nedostatečně odůvodněn také závěr v otázce získané rozlišovací způsobilosti přihlašováné OZ. Shrnutí, že její známost u spotřebitelské veřejnosti a zpětná vazba spotřebitelů nebyla prokázána v takovém rozsahu, aby bylo možno konstatovat získanou rozlišovací způsobilost, nijak blíže hodnocení podkladů neosvětluje. Žalobkyně se dále ohradila proti závěrům, které žalovaný při vyhodnocení činí i vůči internímu anonymizovanému soupisu s tím, že se jedná o interní dokument vytvořený speciálně pro řízení o zápisu ochranné známky a tedy méně prokazatelný. Žalovaný však zcela ignoruje, že naprosto standardně akceptuje jako důkaz nabytí rozlišovací způsobilosti pseudoprůzkumy marketingových „agentur“ placených přihlašovatelem, vytvořených za jediným účelem, a to doložení údajného nabytí rozlišovací způsobilosti u veřejnosti. Ačkoli se pak jedná o průzkumy plně hrazené přihlašovatelem, předkládané přihlašovatelem, tedy o díla zhotovená na zakázku, tyto žalovaný akceptuje bez dalšího. Žalovaný tak dle žalobkyně zjevně „měří dvojím metrem“, když vůči žalobkyni uplatňuje bez důvodu vyšší míru požadavků, než bývá jeho standardem.

IV. Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný ve vyjádření k žalobě doručeném soudu dne 10. 6. 2022 navrhl, aby soud žalobu zamítl. K tvrzení ohledně nedostatečného a nesrozumitelného hodnocení důkazů připomněl, že obě správní rozhodnutí tvoří jeden celek. Správní orgány posoudily

rozlišovací způsobilost a tvrzenou vžitost přihlašované OZ na základě podrobného popisu předložených důkazů a rozhodnutí jsou podrobně odůvodněna. Zákon výslovně nestanoví dobu, po níž musí být přihlašované označení užíváno, aby rozlišovací způsobilost nabylo. Čím však bude užíváno déle, tím se zvyšuje pravděpodobnost prokázání rozlišovací způsobilosti, protože přihlašovatel bude mít k dispozici více důkazů. Žalobkyně přihlašovanou OZ užívá pouze pro označení speciální plastické operace, která má zlepšit vzhled obličeje. Z žádného dokladu však neplyne užívání pro ostatní nárokové výrobky a služby, doklady pokrývají krátké období a jsou především reklamního charakteru. Žalovaný navíc z předložených dokladů zjistil, že pouze v menší části příspěvků (např. příspěvek na Facebooku ze dne 26. 4. 2019) se vyskytuje obrazová, tj. přihlašovaná podoba označení, většinou je toto označení obsaženo pouze ve slovní podobě. Z dokladů přitom musí být zcela zřejmé, že si spotřebitelská veřejnost přihlašovanou OZ spojuje s výrobky a službami konkrétního subjektu na trhu, což prokázáno nebylo. Důkazní břemeno přitom v tomto směru leželo na žalobkyni.

21. Ohledně tvrzené nepřezkoumatelnosti zhodnocení reakcí relevantní veřejnosti pak žalovaný konstatoval, že správní orgány provedly hodnocení důkazů v souladu se zásadou jejich volného hodnocení a odkázal k tomu na konkrétní pasáž napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že všechny žalobkyní předložené důkazy byly podrobně posouzeny. Přisvědčil i závěru, že žalobkyně neprokázala masivní užívání přihlašované OZ v obchodním styku. Získání rozlišovací způsobilosti tedy nebylo prokázáno a žalovanému tedy není zřejmé, v čem spatřuje žalobkyně porušení zásady zákonnosti.
22. K tvrzení žalobkyně o nedostatečnosti odůvodnění, že přihlašovaná OZ postrádá inherentní distinktivitu, a její údajnou částečnou akceptaci žalovaným v rámci napadeného rozhodnutí, žalovaný uvedl, že Úřad dostatečně odůvodnil, v čem spatřuje nedostatek vnitřní (inherentní) rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ žalobkyně a odkázal na příslušné pasáže napadeného a prvostupňového rozhodnutí.
23. Dále žalovaný poznamenal, že byť je přihlašovaná OZ stávající terminologií označením obrazovým, klasický „obrazový“ prvek neobsahuje a její obrazová povaha vyplývá toliko z velmi jednoduchého grafického ztvárnění slovního prvku. To spočívá v užití jiného fontu střední části označení, čímž je toto opticky rozděleno na části My, Face a Lift a kopíruje tím rozdělení významové tak, jak by je spotřebitel patrně vnímal i bez grafického odlišení. Samotný (odlišný) font písma v části „Face“ není přitom natolik neobvyklý a originální, aby představoval výrazný a determinující aspekt. Ani z celkového hlediska tak přihlašovaná OZ ve vztahu k přihlášeným výrobkům a službám nepředstavuje víc než „sumu částí“, která by relevantní spotřebitelské veřejnosti umožnila identifikovat pomocí tohoto označení obchodní původ výrobků či služeb.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

24. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů

(§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

25. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (souhlas účastníků byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován). Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
26. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
27. Žalobkyně podala dne 23. 5. 2019 k Úřadu přihlášku přihlašované OZ pro následující výrobky a služby ve třídách 3, 5, 41, 42 a 44 mezinárodního třídění výrobků a služeb: „(3) *neléčivé kosmetické přípravky*; (5) *farmaceutika, léčebné přípravky, hygienické přípravky pro zdravotnické účely, přípravky upravené pro léčebné účely, potravinové doplňky pro lidskou spotřebu, náplasti, obvazové materiály a krytí*; (41) *vzdělávání, školení, zábava, sportovní a kulturní činnosti*; (42) *vědecké služby a související výzkum, vědecký výzkum pro lékařské účely*; (44) *lékařské služby, péče o hygienu a krásu osob, plastická chirurgie a s ní související lékařská péče*.“ Dne 30. 4. 2020 byl žalobkyni sdělen výsledek věcného průzkumu, kdy Úřad žalobkyni oznámil, že přihlašovaná OZ postrádá rozlišovací způsobilost, neboť jde o nedistinktivní a obecné označení popisného charakteru. Zároveň Úřad žalobkyni poučil, že přihlašovanou OZ lze přesto zapsat, pokud žalobkyně prokáže, že přihlašovaná OZ získala užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám žalobkyně, pro které je požadován její zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost. K prokázání získané rozlišovací způsobilosti byla žalobkyni stanovena lhůta do 30. 6. 2020.
28. Dne 19. 8. 2020 bylo Úřadem vydáno rozhodnutí o zamítnutí přihlášky přihlašované OZ, č. j. O-556151/D19055713/2019/ÚPV, protože žalobkyně ve stanovené lhůtě na výsledek věcného průzkumu nereagovala (dále jen „první prvostupňové rozhodnutí“). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 17. 9. 2020 rozklad, ke kterému přiložila dokumenty k prokázání rozlišovací způsobilosti. Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 11. 2020, č. j. O-556151/D20089620/2020/ÚPV, první prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení (dále jen „první druhostupňové rozhodnutí“).
29. Dne 30. 11. 2020 doložila žalobkyně Úřadu další doklady k prokázání získané rozlišovací způsobilosti. Dne 26. 4. 2021 byl žalobkyni sdělen výsledek věcného průzkumu. Úřad žalobkyni oznámil, že nedospěl k závěru o získané rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ, neboť předloženými doklady nebylo prokázáno, že přihlašovaná OZ by mohla pro průměrného spotřebitele v celé České republice individualizovat přihlašované výrobky a služby. K doložení dalších dokladů byla žalobkyni stanovena lhůta do 26. 6. 2021.
30. Dne 26. 5. 2021 zaslala žalobkyně Úřadu další doklady k prokázání získané rozlišovací způsobilosti. Následně bylo Úřadem vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podala žalobkyně rozklad, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno shora.
31. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.

32. Dle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách „[d]o rejstříku se nezapíše označení, které nemá rozlišovací způsobilost, [...]“
33. Dle § 5 zákona o ochranných známkách „[o]značení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.“
34. Dle § 22 odst. 1 zákona o ochranných známkách „[n]ení-li přihlašované označení způsobilé zápisu podle § 4, Úřad přihlášku zamítne. Není-li přihlašované označení způsobilé zápisu jen pro část výrobků či služeb, Úřad přihlášku zamítne v tomto rozsahu. Údaje o rozhodnutí o zamítnutí přihlášky Úřad zveřejní ve Věstníku.“
35. Výše uvedená ustanovení zákona o ochranných známkách představují transpozici úpravy obsažené v právu Evropské unie [původně směrnice č. 89/104/EHS, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, posléze směrnice č. 2008/95/ES, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, resp. aktuálně účinná směrnice č. 2015/2436/EU, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (dále též „Směrnice“)]. Současně nelze přehlédnout, že ochrana národních ochranných známek v členských státech Evropské unie existuje souběžně s ochranou známek EU na úrovni Evropské unie, jež je aktuálně upravena nařízením č. 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie.
36. Správní soudy ve své rozhodovací praxi vycházejí z eurokonformního výkladu relevantních hmotněprávních pojmů známkového práva a reflektují účel vymezený v harmonizačních směrnících, přičemž v nich stanovená pravidla vykládají v souladu s rozhodovací praxí SDEU. Výklad vnitrostátního známkového práva tak ovlivňují judikatorní závěry SDEU interpretující obsahově podobné či shodné instituty upravené v právních předpisech známkového práva EU. Nejinak je tomu i v otázkách souvisejících s posuzováním zápisné nezpůsobilosti spočívající v nedostatečné rozlišovací způsobilosti, a tedy ve věci výkladu pojmů „(inherentní) rozlišovací způsobilost ochranné známky“, „rozlišovací způsobilost ochranné známky získaná užíváním“, „relevantní veřejnost“ apod.
37. Podle ustálené judikatury SDEU a českých správních soudů je rozlišovací způsobilost ochranné známky nutno chápat tak, že označení slouží k identifikaci výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, jako pocházejících z konkrétního podniku, a tím je odlišuje od výrobků či služeb jiných podniků (srov. rozsudky SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, Canon, bod 28, ze dne 29. 4. 2004 ve věci C-468/01, *Tabs (3D)* bod 32, ze dne 21. 10. 2004 ve věci C-64/02, *Das Prinzip der Bequemlichkeit*, bod 42, ze dne 8. 5. 2008 ve věci C-304/06, *Eurohypo*, bod 66; obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2009, čj. 7 As 56/2008 - 170).
38. Označení tedy plní především rozlišovací funkci, která slouží spotřebiteli k odlišení výrobků nebo služeb jedné osoby od výrobků nebo služeb jiných osob. Zjednodušeně řečeno, označení by svým obsahem a formou mělo být natolik originální, aby umožnilo spotřebiteli individualizovat produkt z určitého obchodního zdroje.
39. Podle ustálené judikatury může být taková rozlišovací způsobilost posuzována pouze ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je zápis požadován, a to se zřetelem ke

vnímání tohoto označení relevantní veřejností (např. rozsudek SDEU ze dne 12. 7. 2012 ve věci C-311 /11, *Wir machen das Besondere einfach*, bod 24 a tam odkazovaná rozhodovací praxe).

40. Platí, že slova a slovní spojení, které jsou v ochranné známce obsažena, nesmí označovat vlastnosti zboží nebo jejich funkce (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 1. 2013 ve věci T-625/11, *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH proti OHIM – „ECODOOR“*). Soudy v minulosti opakovaně zdůraznily, že slovní ochranná známka, která popisuje vlastnosti výrobků nebo služeb, nutně postrádá rozlišovací způsobilost, pokud jde o tyto výrobky nebo služby (srov. např. rozsudek Tribunálu ze dne 12. 6. 2007 ve věci T-190/05, *Twist & Pour*, bod 39).
41. I pokud výraz obsažený v označení není zjevně popisný ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám, přesto může být nedostatečně inherentně distinktivní, bude-li spotřebitelskou veřejností vnímán pouze jako výraz poskytující informace o povaze dotyčných výrobků nebo služeb a nikoli jako označení jejich původu. Popisnými označeními nebo údaji jsou pak ty, které informují o druhu, jakosti, množství, účelu, hodnotě, zeměpisném původu, době výroby výrobku nebo poskytnutí služby, a ty, jež označují jejich jiné vlastnosti. Tyto okolnosti zakládají existenci absolutního důvodu zápisné nezpůsobilosti podle § 4 písm. c) zákona o ochranných známkách, mají však rovněž úzkou vazbu k výluce uvedené pod písm. b) téhož ustanovení, která byla aplikována v nyní posuzovaném případě a která spočívá v nedostatku rozlišovací způsobilosti, neboť je-li určité označení popisné, postrádá ve světle výše uvedeného také distinktivní charakter (viz rozsudky SDEU ze dne 4. 5. 1999 ve spojených věcech C-108/97 a C-109/97, *Windsurfing Chiemsee Produktions*, bod 25, ze dne 8. 4. 2003 ve spojených věcech C-53/01 až C-55/01, *Linde AG a další*, bod 73, či ze dne 23. 10. 2003 ve věci C-191/01, *OHIM proti Wrigley jr. Company*).
42. I označení spadající pod výluky dle § 4 písm. b) [případně dle písm. c) či d)] zákona o ochranných známkách nicméně může získat rozlišovací způsobilost užíváním, v jehož důsledku se stane příznačným pro určitého výrobce konkrétního výrobku či poskytovatele konkrétní služby, a překoná tak zápisnou nezpůsobilost. Obecně tedy nelze připustit zápis známky, která je tvořena označeními nebo údaji informujícími o druhu, jakosti, množství, účelu, hodnotě, zeměpisném původu, době výroby výrobku nebo poskytnutí služby, a ty, jež označují jejich jiné vlastnosti. Zápis takové známky, ve vztahu k níž by jinak byl bez dalšího dán tento důvod zápisné nezpůsobilosti, je přesto možný za podmínky, že přihlašovatel prokáže, že přihlašované označení získalo rozlišovací způsobilost užíváním ve vztahu k nárokovaným výrobkům či službám v obchodním styku, a to před podáním přihlášky, případně dokonce po dni podání přihlášky ochranné známky, ale přede dnem jejího zápisu. (srov. rozsudek ze dne 17. 10. 2019 ve věci C-514/18, *Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark v. Schmid*, body 36 a 37, a tam citovaná judikatura).
43. Soudu je z jeho činnosti známo, že posouzením skutkově obdobné věci totožných účastníků řízení se zabýval již v rozsudku ze dne 24. 10. 2023, č. j. 15A 82/2021-19, kde na podkladě obdobných žalobních námitek přezkoumal správní rozhodnutí ve věci zamítnuté přihlášky slovní ochranné známky zn. sp. O-556150 ve znění „MyFaceLift“ dle § 22 odst. 1 na základě § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách. Na závěrech, které ve zmíněném rozsudku zaujal a které lze vztáhnout i na nyní projednávanou věc, městský soud i nadále trvá.

44. K namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno takovým vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypovídá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008 - 71) či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, ta, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.
45. Žádnou z těchto zásadních vad napadené rozhodnutí netrpí. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyložil své závěry způsobem, který nebrání jejich věcnému posouzení ze strany soudu. Srozumitelně popsal úvahy, jimiž byl ve svých skutkových a navazujících právních závěrech veden. Neopomněl přitom reagovat na všechny klíčové námitky uplatněné žalobkyní v rozkladu. Každou z těchto námitk se buď jednotlivě, nebo souhrnně (při jejich společných znacích) zabýval, vyslovil k nim své závěry, přičemž připojil úvahy, jimiž byl při vyslovení všech dílčích závěrů a při vypořádání jednotlivých námitk veden.
46. Soud nepřisvědčil tvrzení žalobkyně, že se žalovaný k některé její námitce v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nevyjádřil, resp. ji opomenul, nebo že závěry k některým konkrétním posuzovaným otázkám vyložil takovým způsobem, že z odůvodnění rozhodnutí nebylo možno dovodit, k jakým závěrům a na základě jakých úvah dospěl. Z obsahu žalobní argumentace je ostatně zjevné, že žalobkyně nesouhlasí se (srozumitelně vyjádřeným) právním závěrem žalovaného, že přihlašovaná OZ postrádá ve vztahu ke specifikovanému rozsahu výrobků a služeb inherentní rozlišovací způsobilost, resp. že jsou ve vztahu k nim dány důvody předvídané v § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách, případně nesouhlasí se závěrem žalovaného o neprokázání získané rozlišovací způsobilosti. Z toho je zřejmé, že i žalobkyně klíčovými závěry žalovaného, na nichž je napadené rozhodnutí zbudováno, porozuměla. Soud tedy neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů.
47. Soud nepřisvědčil ani žalobním námitkám namířeným proti závěru žalovaného o neprokázání získané rozlišovací způsobilosti uvedených zejména v *první skupině žalobních námitk*. Ty lze rozdělit na námitky týkající se (i) hodnocení předložených důkazů, (ii)

nepřezkoumatelnosti požadované délky období, které předložené důkazy pokrývají a (iii) rozpornosti hodnocení reakce relevantní veřejnosti.

48. Rozlišovací způsobilost získaná užíváním znamená, že přestože přihlášené označení postrádá vnitřní (inherentní) rozlišovací způsobilost pro požadované výrobky a služby, díky jeho užívání na trhu je spotřebitel začal vnímat jako označení identifikující výrobky a služby pocházející od přihlašovatele. Označení může získat rozlišovací způsobilost dlouhodobým a intenzivním užíváním ve spojení s konkrétními výrobky či službami, na základě kterého si spotřebitel takové označení jednoznačně spojuje s jeho přihlašovatelem a nepokládá je za obecně užívané označení.
49. Pokud jde o prokazování získané rozlišovací způsobilosti, z rozhodovací praxe SDEU vyplývá, že rozlišovací způsobilost označení, včetně distinktivy získané užíváním, musí být posuzována ve vztahu k vnímání průměrného spotřebitele pro danou kategorii výrobků nebo služeb. Tito spotřebitelé jsou považováni za přiměřeně dobře informované a přiměřeně pozorné a obezřetné.
50. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že žalobkyně v průběhu správního řízení neprokázala, že by inherentně nedistinktivní přihlašovaná OZ získala v důsledku užívání rozlišovací způsobilost pro výrobky a služby, pro něž byl požadován zápis do rejstříku ochranných známek. S tvrzením žalobkyně, že k prokázání rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ předložila řadu důkazních prostředků, které prokazují, že ochrannou známku u poskytovaných služeb užívá dlouhou dobu, přičemž z hlediska průměrného spotřebitele je označení spojováno právě s žalobkyní, lze souhlasit toliko potud, že v řízení předložila řadu důkazních prostředků, kterými prokázala užívání přihlašované OZ v souvislosti s poskytovanými službami.
51. Soud připomíná, že je to žalobkyně jako přihlašovatel, kdo nese v tomto typu správního řízení důkazní břemeno. Bylo tedy výlučně na žalobkyni, aby předložila dostatečné, solidní a objektivní důkazy, které by žalovanému umožnily učinit závěr o tom, že přihlašovaná OZ, jež z níže vyložených důvodů skutečně postrádá inherentní rozlišovací způsobilost, získala rozlišovací způsobilost v důsledku jejího užívání pro výrobky a služby, pro něž byl požadován její zápis do rejstříku ochranných známek.
52. Žalovaný se důkazními prostředky předloženými žalobkyní v průběhu správního řízení spolu s jednotlivými podáními žalobkyně podrobně zabýval. Na str. 23 – 28 napadeného rozhodnutí tyto důkazní prostředky konkrétně identifikoval, popsal jejich charakter a následně je hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, přičemž specifikoval skutkové poznatky, které mu z tohoto hodnocení vyplynuly, jež následně podrobil právnímu posouzení z pohledu relevantních ustanovení zákona o ochranných známkách a navazujícího judikurního rámce. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumatelně vyložil důvody, pro které v návaznosti na vyhodnocení žalobkyní předložených důkazních prostředků uzavřel, že žalobkyni se v řízení podařilo prokázat toliko užívání přihlašované OZ, avšak předložené důkazní prostředky nepostačují pro učinění závěru, že přihlašovaná OZ získala rozlišovací způsobilost ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách.

53. Soud sdílí závěr žalovaného, že žalobkyně ve správním řízení neunesla důkazní břemeno, které ji tížilo, neboť neprokázala, že alespoň *významná část relevantní spotřebitelské veřejnosti* identifikuje dotyčné výrobky nebo služby z důvodu jejich označení přihlašovanou OZ jako pocházející přímo od žalobkyně. Žalobkyní předložené důkazní prostředky prokazují toliko realizaci kroků činěných v souvislosti se započítáním poskytování služeb spočívajících v provádění plastické operace chráněné přihlašovanou OZ na relevantním trhu, resp. následné užívání přihlašované OZ v průběhu určitého časového období a v určitém rozsahu. Žalovaný však správně uzavřel, že předložené důkazní prostředky neprokazují, že by byla přihlašovaná OZ relevantní spotřebitelskou veřejností vnímána v souladu s hlavní funkcí ochranné známky, tedy jako označení původu.
54. Soud je přesvědčen, že z žádného žalobkyní předloženého důkazního prostředku nevyplývá, že by přihlašovaná OZ v důsledku jejího užívání v míře, v jaké je žalobkyně ve správním řízení prokázala, vytvořila u relevantního okruhu spotřebitelské veřejnosti shora připomínané spojení s výrobky nebo službami žalobkyně ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách.
55. Žalovaný nijak nepochybil ani v závěru, že se žalobkyní tvrzená aktivita na sociálních sítích týkala relativně krátkého období. V napadeném rozhodnutí na str. 16 konkrétně uvedl, že se tato aktivita *„týká relativně krátkého období cca 14 měsíců a zachycuje zveřejnění 8 příspěvků přihlašovatele obsahujících přihlašované označení a příslušnou odezvu uživatelů.“* Soud považuje uvedený závěr za opodstatněný, neboť získání rozlišovací způsobilosti užíváním přihlašované OZ musí být podloženo dostatečně dlouhým a dostatečně intenzivním (masivním) užíváním. Ve vztahu k prokázání tohoto parametru je citovaná pasáž napadeného rozhodnutí zcela logická a relevantní.
56. V první a druhé skupině žalobních námitek žalobkyně rozporovala také hodnocení anonymizovaného seznamu provedených zákroků ze strany správního orgánu. Jak žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí přiléhavě konstatoval, jednalo se v podstatě o jediný důkaz, kterým žalobkyně prokazovala počet provedených zákroků. Výpis se vztahoval k období od 20. 5. 2019 do 2. 11. 2020 a obsahoval celkem 106 zákroků. Žalovaný k předmětnému důkazu v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na str. 14 a 15 prvostupňového rozhodnutí, kde Úřad uvedl, že *„respektuje povinnost mlčenlivosti přihlašovatele a s tím související nemožnost doložení konkrétních objednávek, faktur a dalších dokladů za jednotlivé zákroky, jež by obsahovaly údaje o jednotlivých klientech. Je otázkou, zda nebylo možno předložit alespoň příklady takových dokladů v anonymizované podobě. Avšak i předložení anonymizovaného soupisu, jakožto v podstatě jediného dokladu o skutečně provedených zákrocích „MyFaceLift“, by nemuselo vyústit v závěr o neprokázání získané rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení. Značně omezená důkazní hodnota soupisu by mohla být vyvážena předložením jiných dokladů o dostatečně masivním, dlouhodobém a relevantními spotřebiteli dostatečným způsobem reflektovaném užívání přihlašované OZ na trhu“.* Z citované pasáže je tedy patrné, že žalovaný předloženému soupisu přiznal jistou relevanci, zejména s ohledem na povinnost mlčenlivosti žalobkyně, současně však konstatoval, že s ohledem na povahu předmětného důkazního prostředku, v němž obsažené informace byly z podstaty věci značně nekonkrétní, nemohl předložený soupis sám o sobě postačovat a musel by být případně doplněn dalšími relevantními důkazy, které by prokázaly, že relevantní spotřebitelská veřejnost si přihlašovanou OZ spojuje právě s žalobkyní prováděným zákrokem. Žádné další doklady však v tomto smyslu předloženy

nebyly, neboť ostatní žalobkyní předložené důkazní prostředky byly v podstatě toliko reklamního charakteru.

57. K hodnocení žalobkyní předložených důkazů ze strany správního orgánu soud závěrem konstatuje, že neshledal žalobkyní namítané porušení zásady volného hodnocení důkazů. Správní orgány obou stupňů, jak jednoznačně vyplývá z odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí, věnovaly hodnocení důkazů značný prostor a žalobkyní předložené důkazy hodnotily jak jednotlivě, tak také v jejich vzájemných souvislostech. Hodnocení důkazů a závěry z nich vyvozené jsou v odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí uvedeny srozumitelným a přezkoumatelným způsobem a neodporují zásadám logického uvažování.
58. Soud neshledal, že by ze strany žalovaného došlo k žalobkyní namítanému porušení zásad správního řízení. V míře obecnosti odpovídající uvedené žalobní námitce soud konstatuje, že v postupu správních orgánů nedošlo k porušení povinnosti správních orgánů nezatežovat adresáty právních norem více, než je nutné, ani k porušení zásady dobré správy. Správní orgány po žalobkyni požadovaly toliko prokázání skutečností důležitých pro provedení správního řízení o přihlášce přihlašované OZ a v tomto směru postupovaly zcela v souladu se zákonem. Nelze navíc odhlédnout od skutečnosti, že bylo v zájmu samotné žalobkyně, aby předložila takové penzum důkazních prostředků, které by postačovalo k prokázání naplnění podmínek pro zápis přihlašované OZ do rejstříku ochranných známek. Správní orgány také zcela bezezbytku naplnily zásadu dobré správy.
59. Soud nevešel ani na námitky týkající se hodnocení odezvy relevantní spotřebitelské veřejnosti (uvedené rovněž *v první a druhé skupině žalobních námitek*). Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že prokázaná odezva není zanedbatelná, ale ani nijak masivní. Soud v tomto hodnocení ze strany žalovaného žádný vnitřní rozpor nevnímá, když obsah uvedeného hodnocení lze zcela jednoznačně interpretovat tak, že žalobkyně sice předloženými důkazy (zejména reakcemi spotřebitelů na sociálních sítích) prokázala, že částí spotřebitelů je přihlašovaná OZ ve vztahu k žalobkyní poskytovaným službám známa, avšak předložené důkazy neprokazují odezvu spotřebitelů v takové míře, která by umožňovala konstatovat, že se jedná o významnou část spotřebitelské veřejnosti. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že žalobkyně tuto skutečnost předloženými důkazy neprokázala.
60. Nelze souhlasit ani s tvrzením žalobkyně, že se žalovaný nedostatečně zabýval inherentní rozlišovací způsobilostí přihlašované OZ a její absenci neprokázal, jak bylo žalobkyní namítáno ve *třetí žalobní námitce*.
61. Podle ustálené rozhodovací praxe SDEU platí, že přezkum absolutních důvodů zápisné nezpůsobilosti se musí týkat každého z výrobků nebo služeb, pro které je zápis ochranné známky požadován, a rozhodnutí, kterým příslušný orgán zamítá zápis ochranné známky, musí být v zásadě odůvodněno pro každý z uvedených výrobků nebo služeb (srov. rozsudek ve věci BVBA Management, bod 34, či rozhodnutí ze dne 18. 3. 2010 ve věci C-282/09, CFCMCEE v. OHIM, bod 37). SDEU však upřesnil, že se příslušný orgán může omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby, pokud je stejný důvod pro zamítnutí namítán vůči kategorii nebo skupině výrobků či služeb (rozsudek ve věci BVBA Management bod 37, či rozsudek ze dne 17. 10. 2013 ve věci C-597/12, Isdin v. Bial-Portela,

bod 26). SDEU následně konstatoval, že se taková možnost vztahuje pouze na výrobky a služby, které mezi sebou mají dostatečně přímou a konkrétní spojitost tak, aby tvořily dostatečně stejnorodou kategorii nebo skupinu výrobků či služeb (viz bod 27 zmíněného rozsudku ve věci Isdin v. Bial-Portela).

62. Nelze souhlasit s tím, že by žalovaný dal žalobkyni za pravdu v tom, že závěr o absenci inherentní rozlišovací způsobilosti byl ve vztahu k většině výrobků a služeb ze strany Úřadu nedostatečně odůvodněn. Žalovaný naopak na str. 14-15 napadeného rozhodnutí konstatoval, že Úřad dostatečně *„vyhodnotil význam slovního prvku, který jen s minimální, nedostatečnou mírou originality spojuje v jeden celek „MyFaceLift“ tři anglické slovní výrazy a český spotřebitel mu dobře porozumí (ve významu "můj facelift/lifting obličeje"). Následně popsal podstatu zákroku facelift, včetně zmínek o neinvazivní alternativě a o souvisejícím vývoji a zlepšování metod umožňujících řešit problematiku předčasněho stárnutí obličeje. (...) Označení je sice přihlašováno jako obrazová ochranná známka, font písma není ale nijak specifický a označení neozvlášťňuje a grafické provedení je velmi nevýrazné a není ničím originální. Označení je bez jakýchkoliv dalších rozlišovacích prvků či jinak originálních prvků, které by mu dodaly potřebnou a nutnou distinktivitu.“*
63. Pro posuzovanou věc je relevantní, že kombinace slovních prvků uvedených v obrazové OZ, které jsou každý zvlášť popisným ve vztahu k výrobkům či službám, zakládá popisnost celého označení, i když tato kombinace vytváří neologismus. Pouhé spojení popisných prvků bez neobvyklých variací, zejména syntaktických a sémantických, na popisnosti označení ničeho nemění. Tak tomu je zejména v případě, kdy označení obsahuje základní pojmy v jazyce, kterému snadno rozumějí mluvčí jiného jazyka, nebo pokud jsou pojmy podobné v obou jazycích.
64. Úřad svůj závěr o nedostatku inherentní rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ obšírně zdůvodnil. Nejprve za průměrného spotřebitele označil širokou odbornou i laickou veřejnost zabývající se či zájímající se o péči o pleť, o plastické operace (úpravy tvaru obličeje), o kosmetické výrobky a služby. Následně se zabýval samotnou přihlašovanou OZ, k níž uvedl (jak správně odkázal žalovaný na str. 18 napadeného rozhodnutí), že se jedná o *„nedistinktivní, nefantazijní označení, které je vyjádřeno v černobílém provedení (...) je vytvořeno ze tří anglických slovních prvků (...), které začínají velkým písmenem a jsou napsány bez mezery za sebou. První a třetí slovní prvek jsou napsány shodným typem tiskacího písma, prostřední se odlišuje a je napsán psacím písmem. Font písma není nijak specifický a označení neozvlášťňuje. Označení je sice přihlašováno jako obrazová ochranná známka, ale její grafické provedení je velmi nevýrazné a není ničím originální. Označení je bez jakýchkoliv dalších rozlišovacích prvků či jinak originálních prvků, které by mu dodaly potřebnou a nutnou distinktivitu. Je sestaveno z obvyklého a obecně užívaného slovního spojení v příslušném jazyce, běžně užívaného v dobré víře a různých, tedy i obchodních zvyklostech a souvislostech. Slovní prvek „My“ znamená v angličtině „můj, svůj, moje“. Slovní spojení „FaceLift“ se běžně používá pro „úpravu vzhledu (obličeje)“ nebo pro plastické operace. Přihlašované označení je pro běžného spotřebitele srozumitelné jako „Moje úprava obličeje“, „Moje plastická operace“ nebo „Úprava mé tváře (obličeje)“. S uvedeným hodnocením se žalovaný zcela ztotožnil a ztotožňuje se s ním také soud.*
65. Pouze na okraj soud poznamenává, že význam sousloví „facelift“ je české veřejnosti dobře znám a uvedené sousloví je obsaženo například také v Akademickém slovníku současné

čestiny, který jako jeho význam na prvním místě uvádí „*chirurgické vypnutí kůže na obličejí a krku prováděné s cílem vyhladit vrásky a omladit plet*“. I tato skutečnost podporuje závěr správních orgánů obou stupňů o nedostatku inherentní distinktivity přihlašované OZ, protože žalobkyní užitě sousloví je v současné češtině významově vnímáno tak, že se jedná o v podstatě doslovný popis žalobkyní prováděného zákroku. Ani na začátek přihlašované OZ vložené přivlastňovací zájmeno „my“ (můj) nemůže na uvedeném závěru o nedostatku inherentní rozlišovací způsobilosti nic změnit, neboť se nejedná o žádný fantazijní prvek, ale toliko o přivlastnění si daného zákroku, tedy o jakési jeho vztažení k potenciálnímu zákazníkovi (spotřebiteli).

66. Žalovaný na str. 15 napadeného rozhodnutí souhlasil také s názorem Úřadu, že k témuž cíli může přispět také užití různých léčebných i neléčebných přípravků, tedy produktů korespondujících s přihlašovanými výrobky ve třídách 3 a 5. Zabýval se rovněž rozvojem dané oblasti plastické chirurgie a inovací užívaných technologií a metod, což dle žalovaného pokrývá služby ve třídě 42. K tomu uvedl, že pokud by byla přihlašovaná OZ použita ve spojení se službami „vědecké služby a související výzkum, vědecký výzkum pro vědecké účely“, „*spotřebitel by se mohl opodstatněně a spontánně domnívat, že se jedná o služby v oboru plastické chirurgie obličeje*“. Na základě shora uvedeného v napadeném rozhodnutí konstatoval, že se s posouzením nedostatku inherentní rozlišovací způsobilosti ze strany Úřadu ztotožnil. Dále uvedl, že ač Úřad neodůvodnil nedistinktivitu přihlašované OZ explicitně ke každému výrobku a službě, důvody shledaného nedostatku inherentní rozlišovací způsobilosti jsou z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí patrné. Takové odůvodnění, které sice nebylo provedeno ke každému výrobku či službě zvlášť, ale správní orgán jejich hodnocení soustředil do skupin dle tříd mezinárodního třídíku zboží a služeb, z pohledu shora citované judikatury ob stojí. Soud považuje žalovaným uvedené zdůvodnění (na str. 20-21 napadeného rozhodnutí) za srozumitelné a logicky a zcela dostatečně odůvodněné, a to i s ohledem na skutečnost, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je nutno pohlížet jako na jeden celek. Odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů na sebe mohou vzájemně odkazovat, případně může být odůvodnění prvostupňového rozhodnutí doplněno rozkladovým (odvolacím) orgánem.
67. Důvodnou soud neshledal ani námitku žalobkyně, že se žalovaný posouzením inherentní rozlišovací způsobilosti přihlašované OZ nezabýval z více hledisek (vizuálního, fonetického, významového atd). Soud předně odkazuje na shora provedené posouzení, v němž se ztotožnil se závěrem správních orgánů obou stupňů, že přihlašovaná OZ je ve vztahu k naprosté většině přihlašovaných výrobků a služeb popisná, neboť pouze popisuje plastickou operaci, která by měla vést k úpravě obličeje. Pro posouzení uvedené žalobní námítky je však podstatné zejména to, že žalobkyní zmíněná hlediska je Úřad povinen zkoumat v řízení o námitkách, nikoliv však v rámci věcného průzkumu přihlašovaného označení. V něm jsou správní orgány povinny zkoumat toliko zápisnou způsobilost, tedy to, zda přihlašované označení disponuje inherentní rozlišovací způsobilostí, popř. zda rozlišovací způsobilosti získalo užíváním. Žalobkyní namítaná kritéria jsou relevantní v námitkovém řízení, v němž se Úřad zabývá podobností dvou kolidujících ochranných známek. K námitce žalobkyně, že Úřad ani žalovaný nezohlednili, že se jedná o obrazovou ochrannou známku, soud konstatuje, že s uvedeným se Úřad vypořádal již na str. 2 prvostupňového rozhodnutí a žalovaný se s uvedeným na str. 20 napadeného rozhodnutí ztotožnil, když uvedl, že „*byť je přihlašované označení stávající terminologií označením obrazovým, klasický „obrazový“ prvek neobsahuje a jeho obrazová povaha vyplývá toliko z velmi*

jednoduchého grafického ztvárnění slovního prvku. To spočívá v užití jiného fontu střední části označení, čímž je toto opticky rozděleno na části My, Face a Lift a kopíruje tím rozdělení významové tak, jak by je spotřebitel patrně vnímal i bez grafického odlišení. Samotný psací font části „Face“ není přitom natolik neobvyklý a originální, aby představoval výrazný a determinující aspekt.“ S uvedeným závěrem se soud bez výhrad rovněž ztotožnil.

68. Ke čtvrté žalobní námitce soud ve vztahu k namítanému neosvětlení hodnocení podkladů žalovaným odkazuje k vypořádání žalobních námitek shora, kdy se již hodnocením podkladů ze strany žalovaného zabýval. Rovněž druhá část této žalobní námítky není důvodná, kdy ani žalobkyně v podané žalobě neuvádí, na základě jakých okolností má za to, že vůči ní žalovaný uplatňuje vyšší míru požadavků. Soudu nejsou známy rozhodnutí založená na pseudoprůzkumech, ani skutečnost, že by žalovaný uplatňoval na přihlašovatele ochranných známek „dvojí metr“. Nadto soud není oprávněn (a tím méně povinen) za žalobkyni domýšlet a dotvářet žalobní námitky z vlastní iniciativy ani vyhledávat a porovnávat přístup žalovaného v jiných případech. Takový postup soudu by popíral uplatnění dispoziční zásady a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
69. Žalobkyní uvedené žalobní námitky byly uplatněny v zásadě již v rozkladovém řízení, přičemž žalovaný se s těmito námitkami řádně a komplexně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitek ze strany žalovaného za věcně správné, zákonné a vyčerpávající, ve zbytku odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č.j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp.zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp.zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp.zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp.zn. IV. ÚS 3391/12 atd.).
70. Nad rámec shora uvedeného soud poznamenává a upozorňuje žalovaného, že napadené rozhodnutí neobsahuje číslo jednací prvostupňového rozhodnutí a identifikuje jej pouze jako „vydané dne 15. 10. 2021“, ačkoliv v prvostupňovém rozhodnutí je uvedeno „v Praze dne 08. 10. 2020“ – což je zjevně další zřejmá nesprávnost, neboť dle obsahu správního spisu má být zřejmě správně uvedeno 8. 10. 2021. Dalším formálním nedostatkem je uvedení zcela shodného čísla jednacího u prvního prvostupňového rozhodnutí (zrušeného žalovaným) a prvostupňového rozhodnutí, které žalovaný přezkoumal v rámci rozkladového řízení ukončeného napadeným rozhodnutím, kdy obě prvostupňová rozhodnutí jsou označena shodným č. j. O-556151/D19055713/2019/ÚPV. Vzhledem k tomu, že však je z obsahu napadeného rozhodnutí zřejmé, k jakému prvostupňovému rozhodnutí se vztahuje, nejsou uvedené formální nedostatky vadami, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, ale toliko zřejmými nesprávnostmi, které lze opravit postupy, jež právní řád k tomuto účelu poskytuje.

VI. Závěr a náklady řízení

71. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
72. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byl úspěšný žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu